

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/77/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4107210237
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4107210237.8

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minks a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobkyne: P. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. I., X. A. XXX, zastúpená JUDr. Dagmar Danóciovou, advokátkou, so sídlom Nitra, Hodálova 2, proti žalovaným: 1/ P. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom I., H. XXXX/X, zastúpená JUDr. Luciou Gašpierikovou, advokátka, so sídlom Šaľa, Jarmočná 2264/3, 2/ P. V. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. I., G. XXX/X, o vydanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 17C/133/2007-367 z 8. februára 2021 v spojení s uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 17C/133/2007-382 z 19. júla 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z r u š u j e.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) uznesením č. k. 17C/133/2007-367 z 8. februára 2021 v spojení s uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 17C/133/2007-382 z 19. júla 2021, priznal štátu právo na náhradu trov konania štátu voči žalovanému 2/.
2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 253 ods. 2, § 255 ods. 2, § 258 ods. 1, 2, 3, § 262 ods. 1, 2, § 470 ods. 1 a 2 CSP.
3. V odôvodnení poukázal na to, že žalobkyňa sa podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 16. 05. 2007 domáhala o vydanie nehnuteľnosti.
4. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 17C/133/2007-188 z 7. septembra 2011, ktorým žalovaného 1/ a žalovaného 5/, zaviazal vydať žalobkyni časť nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. úz. V. I., zapísanej na LV č. XXXX, a to z parc. č. XX/X výmeru XX m² tak, ako je táto časť zameraná vo vytyčovacom náčrte, ktorý tvorí prílohu znaleckého posudku č. X/XXXX z 27. 02. 2009 v znení dodatku z 06. 11. 2009 v znení doplnenia z 04. 11. 2010, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej súd prvej inštancie konanie voči žalovanému 2/, 3/ a 4/ zastavil a zároveň uviedol, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti vo veci samej. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 26. 01. 2012.
5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k. 17C/133/2007-307 z 14. marca 2019, ktoré odvolací súd uznesením č. k. 5Co/64/2020-349 z 31. augusta 2020 zmenil tak, že vo výroku I. žalobkyni voči žalovanej 1/ nepriznal nárok na náhradu trov konania. Vo výroku II. žalobkyni voči žalovanému 2/ priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % a vo výroku III. žalovanej 1/ voči žalobkyni nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Súd prvej inštancie uviedol, že v priebehu konania vznikli štátu trovy konania v súvislosti s vyplatením znalečného z rozpočtových prostriedkov vo výške 1 142,10 eura a neboli kryté zálohami zloženými stranami sporu a to uznesením zo dňa 17.5.2010 č.k. 17C/133/2007-139, ktorým bolo znalkyni D.. D. Q. priznané znalečné za vypracovaný znalecký posudok č. X/XXXX vo výške 920,35 eura, pričom z rozpočtových prostriedkov súdu bola znalkyni vyplatená suma 865,25 eura. Ďalej uznesením č. k. 17C/133/2007-164 z 23. novembra 2010, bolo znalkyni D.. D. Q. priznané znalečné za doplnenie znaleckého posudku č. 2/2009 vo výške 270 eur a uznesením č. k. 17C/133/2007-215 z 25. júla 2021 bolo znalkyni D.. D. Q. priznané znalečné za znalecký posudok č. X/XXXX, dodatok k znaleckému posudku 2/2009 a doplnenie znaleckého posudku 2/2009 - vytyčovacia náčrt vo výške 78,88 eura, pričom z rozpočtových prostriedkov súdu bolo vyplatených znalkyni 6,85 eura. V danom prípade súd prvej inštancie vynaložil trovy znalečného z rozpočtových prostriedkov, t. j. z prostriedkov štátu, za situácie, kedy bolo konanie začaté v čase účinnosti Občianskeho súdneho poriadku a kedy bolo účinné ustanovenie § 148 ods. 1 OSP, podľa ktorého štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom (teraz „stranám sporu“) právo na náhradu trov konania, ktoré platil.

7. Konštatoval, že ustanovenie § 148 ods. 1 OSP nemá ekvivalent v novom procesnom predpise, účinnom v čase rozhodovania súdu, t. j. v Civilnom sporovom poriadku. Nebol však dôvod na to, aby súd na tom základe prehliadol skutočnosť, že zo strany štátu boli v konaní vynaložené finančné prostriedky na vykonanie dôkazu. Vzhľadom na to, že Civilný sporový poriadok neobsahuje výslovnú úpravu práva štátu na náhradu jeho výdavkov, ktoré platil, teda či štát má alebo nemá právo na náhradu výdavkov vynaložených z rozpočtových prostriedkov súdu, a vzhľadom na to, že v tomto smere Civilný sporový poriadok neobsahuje ani prechodné ustanovenie pre rozhodovanie súdu o náhrade trov štátu vynaložených v konaní začatom do 30. 06. 2016, súd v súlade s čl. 4 ods. 1 a 2 CSP a s prihliadnutím na princíp všeobecnej spravodlivosti v tomto konaní dospel k tomu, že od štátu nemožno spravodlivo požadovať, aby znášal náklady tohto sporového konania. Žiadne ustanovenie aktuálne účinného procesného predpisu takýto nárok štátu alebo aj inej osoby výslovne nevyklučuje. Pri výdavkoch štátu súvisiacich so znaleckým dokazovaním vyplatením znalečného však zákonodarca právo na ich náhradu výslovne ani nepriamo neodníma (bez ohľadu na právnu úpravu v terajšom ustanovení § 253 CSP). Z uvedeného aspektu je štát potrebné považovať za inú osobu, ktorej môžu vzniknúť výdavky v súvislosti s dokazovaním, a z toho vyplýva aj právo štátu na ich náhradu po splnení zákonných podmienok. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie priznal štátu právo na náhradu jeho výdavkov v plnom rozsahu s tým, že tieto výdavky je povinný zaplatiť podľa výsledku sporu žalovaný 2/, ktorý bol v konaní neúspešný.

8. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP, podľa ktorého o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 2/, žiadajúc odvolací súd, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil, tak, že súd nárok na náhradu trov konania štátu nepriznáva, alebo alternatívne navrhol využiť moderačné právo súdu aspoň v časti. Namietal, že nesúhlasí s rozhodnutím prvoinštančného súdu, pretože vec bola -ukončená rozhodnutím súdu prvej inštancie č. k. 17C/133/2007-188 z 7. septembra 2011, právoplatným dňa 26. 01. 2012. Ďalej citoval § 140 ods. 1, 2, 4, § 148 ods. 1 a § 151 ods. 1, 3 a 6 OSP účinné v čase právoplatne skončenej meritórnej veci. Z citovaných ustanovení vyplýva, že vzhľadom k tomu, že súd nerozhodol o náhrade trov konania v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončilo, mal tak rozhodnúť do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, t. j. do 25. 02. 2012. O trovách však rozhodol až uznesením č. k. 17C/133/2007-201 z 22. marca 2012, t. j. po 30 dňovej lehote po právoplatnosti. Nepostupovaním súdu v zmysle citovaných ustanovení prvoinštančný súd pochybil, pričom túto nápravu nemožno zjednať v súčasnosti podľa pravidiel platných v CSP. Ďalej poukázal na § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Súd prvej inštancie nepostupoval ani v zmysle § 262 ods. 1 CSP. Zdôraznil, že nesúhlasí s názorom prvoinštančného súdu, že súčasne platný predpis CSP nevyklučuje možnosť priznania náhrady trov konania štátu alebo akejkoľvek inej osobe. Takáto možnosť je explicitne vyjadrená v § 255 ods. 1 CSP. V opačnom prípade by sa § 151 ods. 6 a § 148 ods. 1 OSP prinieslo aj do CSP, a jeho absenciu nie je možné nahradiť cez čl. 4 ods. 1, 2 CSP. Aplikovanie tohto inštitútu na rozhodovanie náhrady trov štátu voči strane je v rozpore s čl. 2 ods. 2 a 3 CSP, čl. 3 ods. 2 a čl. 16 ods. 1 CSP. Napádané rozhodnutie považuje za nedostatočne odôvodnené, rozhodnutie je nepresvedčivé, čo do ustálenia právnych režimov, ktoré majú byť aplikované, súd prvej inštancie sa nevysporiadal s tým, že nebolo rozhodnuté podľa § 151

ods. 1 a 3 OSP. Namietol aj premlčanie nároku štátu. Záverom poukázal na neprimerane dlhú dobu od právoplatného skončenia veci a od márneho uplynutia 30 dňovej lehoty na vydanie rozhodnutia o priznaní náhrady trov konania. Poukázal okrem iného aj na svoje nepriaznivé finančnú situáciu, v dôsledku ktorej prišlo k oddĺženiu a v súčasnosti poberá len sociálne dávky, ktoré im nedovoľujú uhradiť žiadne výdavky navyše. Stranou sporu bol z vôle žalobkyne aj napriek tomu, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom konania nevlastnil a o právnej stránke veci nemal žiadne vedomosti.

10. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 362 CSP) a že spĺňa náležitosti § 365 a nasl. CSP preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP zrušiť.

11. Odvolací súd vychádzajúc z obsahu súdneho spisu zistil, že konanie bolo začaté žalobou žalobkyne doručenou súdu prvej inštancie 16. 05. 2007, t. j. ešte za účinnosti predchádzajúceho procesného predpisu, zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, platného a účinného do 30. 06. 2016 (ďalej len „OSP“). Žalobkyňa sa predmetnou žalobou domáhala vydania nehnuteľností bližšie špecifikovaných v žalobe. Súd prvej inštancie rozhodol o žalobe vo veci samej rozsudkom č. k. 17C/133/2007-188 z 7. septembra 2011, ktorým žalovaného 1/ a žalovaného 5/, zaviazal vydať žalobkyni časť nehnuteľností nachádzajúcej sa v kat. úz. V. I., zapísanej na LV č. XXXX, a to z parc. č. XX/X výmery XX m² tak, ako je táto časť zameraná vo vytyčovacom náčrte, ktorý tvorí prílohu znaleckého posudku č. 2/2009 z 27. 02. 2009 v znení dodatku z 06. 11. 2009 v znení doplnenia z 04. 11. 2010, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej súd prvej inštancie konanie voči žalovanému 2/, 3/ a 4/ zastavil a zároveň uviedol, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti vo veci samej. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 26. 01. 2012.

12. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k. 17C/133/2007-307 z 14. marca 2019, ktoré odvolací súd uznesením č. k. 5Co/64/2020-349 z 31. augusta 2020 zmenil tak, že vo výroku I. žalobkyni voči žalovanej 1/ nepriznal nárok na náhradu trov konania. Vo výroku II. žalobkyni voči žalovanému 2/ priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % a vo výroku III. žalovanej 1/ voči žalobkyni nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

13. V priebehu konania bolo nariadené znalecké dokazovanie na určenie hraníc nehnuteľností a vypracovanie geometrického plánu, s ktorým bolo spojené vyplatenie znalečného z rozpočtových prostriedkov súdu, ktoré neboli kryté zálohami zloženými strana sporu celkovo vo výške 1 142,10 eura. O znalečnom rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k. 17C/133/2007-139 z 17. mája 2010 ktorým bolo znalkyni D.. D. Q. priznané znalečné za vypracovaný znalecký posudok č. 2/2009 vo výške 920,35 eura, pričom z rozpočtových prostriedkov súdu bola znalkyni vyplatená suma 865,25 eura. Ďalej uznesením č. k. 17C/133/2007-164 z 23. novembra 2010, bolo znalkyni D.. D. Q. priznané znalečné za doplnenie znaleckého posudku č. 2/2009 vo výške 270 eur a uznesením č. k. 17C/133/2007-215 z 25. júla 2021 bolo znalkyni D.. D. Q. priznané znalečné za znalecký posudok č. 2/2009, dodatok k znaleckému posudku 2/2009 a doplnenie znaleckého posudku 2/2009 - vytyčovací náčrt vo výške 78,88 eura, pričom z rozpočtových prostriedkov súdu bolo vyplatených znalkyni 6,85 eura. Znalečné bolo znalcovi vyplatené z rozpočtových prostriedkov súdu, t. j. z prostriedkov štátu.

14. Následne napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol o trovách štátu, ktoré vznikli vyplatením znalečného znalkyni D.. D. Q., ktoré súd prvej inštancie vynaložil trovy znalečného z rozpočtových prostriedkov, t. j. z prostriedkov štátu tak, že štátu priznal právo na náhradu trov konania štátu v rozsahu 100 % voči žalovanému 2/.

15. Podľa § 253 ods. 1 CSP, ak strana v konaní navrhne vykonanie dôkazu, s ktorým sú spojené výdavky, súd jej môže uložiť povinnosť zložiť preddavok.

16. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Podľa § 260 CSP, ak súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie, pri rozhodovaní o náhrade výdavkov spojených s vykonaním tohto dôkazu sa riadi ustanoveniami osobitného predpisu.

18. Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

19. Podľa § 389 písm. d/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

20. Vychádzajúc z § 389 ods. 1 písm. d/ CSP ide o dôvod na zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie nemeritórnej povahy. Nejde o zrušovanie rozhodnutí vo veci samej, ale o procesné rozhodnutia, ktoré súd vydal bez návrhu a na vydanie ktorých neboli splnené zákonné podmienky, resp. neexistovali dôvody na ich vydanie alebo dôvody existujúce v čase vydania napadnutého rozhodnutia dodatočne odpadli. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na tie nemeritórne rozhodnutia, ktoré boli vydané na návrh, a to z dôvodu, že pri nezákonnosti takýchto rozhodnutí je právny priestor na postup podľa § 388 CSP. Ak sa uplatní dôvod na zrušenie podľa citovaného uznesenia, ďalší procesný postup súdu prvej inštancie po zrušení nemeritórneho rozhodnutia a vrátení veci bude spočívať v pokračovaní v konaní vo veci samej. Postup podľa písmena d) nebráni tomu, aby sa v prípade len čiastočnej nesprávnosti nemeritórneho rozhodnutia potvrdilo toto rozhodnutie v rozsahu, v akom je správne a v prevyšujúcej časti by súd rozhodnutie zrušil.

21. Odvolací súd preskúmajúc dôvodnosť podaného odvolania dospel k jednoznačnému záveru, že súd prvej inštancie nemal v čase vydania napadnutého uznesenia splnené podmienky na to, aby mohol vydať rozhodnutie, ktorým žalovaného 2/ zaviazal na náhradu trov konania - trov štátu, ktoré vznikli v dôsledku toho, že v konaní vo veci samej bol prirátaný znalec za účelom vypracovania znaleckého posudku. Súd prvej inštancie opomenul rozhodnúť o náhrade trov štátu, keď rozhodoval rozhodnutím vo veci samej, v dôsledku čoho následne vydal napadnuté rozhodnutie. V nadväznosti na uvedené ďalej dodáva, že:

22. Podľa 151 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2011, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

23. Podľa 151 ods. 2 OSP v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2011, ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Podľa 151 ods. 3 OSP v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2011, v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

25. Podľa 151 ods. 4 OSP v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2011, ak sa rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nevyhlasuje a bol podaný návrh na rozhodnutie o trovách, súd vyzve účastníka na vyčíslenie trov do troch pracovných dní od doručenia výzvy. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane.

26. Podľa 151 ods. 5 OSP v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2011, trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

27. Podľa 151 ods. 6 OSP v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2011, o trovách štátu súd rozhodne aj bez návrhu.

28. Podľa 151 ods. 7 OSP v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2011, súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú

zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.

29. Podľa § 372u OSP, na konania začaté do 31. decembra 2011 sa použijú predpisy účinné od 1. januára 2012.

30. Podľa § 151 ods. 1 OSP v znení platnom a účinnom od 01. 01. 2012, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

31. Podľa § 151 ods. 2 OSP v znení platnom a účinnom od 01. 01. 2012, ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa § 151 ods. 3 OSP v znení platnom a účinnom od 01. 01. 2012, v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

33. Podľa § 151 ods. 4 OSP v znení platnom a účinnom od 01. 01. 2012, ak sa rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nevyhlasuje a bol podaný návrh na rozhodnutie o trovách, súd vyzve účastníka na vyčíslenie trov do troch pracovných dní od doručenia výzvy. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane.

34. Podľa § 151 ods. 5 OSP v znení platnom a účinnom od 01. 01. 2012, trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

35. Podľa § 151 ods. 6 OSP v znení platnom a účinnom od 01. 01. 2012, o trovách štátu súd rozhodne aj bez návrhu.

36. Podľa § 151 ods. 7 OSP v znení platnom a účinnom od 01. 01. 2012, súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.

37. Podľa § 151 ods. 8 OSP v znení platnom a účinnom od 01. 01. 2012, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

38. Odvolací súd v kontexte okolností danej veci považuje za potrebné poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18. júna 2015, sp. zn. 6 MCdo 15/2013, z ktorého vyplýva, že povinnosť súdu rozhodnúť o trovách konania sa týka nielen trov konania účastníkov (teraz strán sporu), ale aj trov štátu. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, je preto súd povinný rozhodnúť aj o trovách štátu, ak nerozhodol, že o nich rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Ak o týchto trovách opomenie rozhodnúť, môže o nich bez návrhu rozhodnúť dopĺňacím rozhodnutím, ale len kým rozhodnutie vo veci samej, resp. rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nenadobudne právoplatnosť. Pokiaľ súd prvej inštancie v rozsudku nerozhodol o trovách štátu a nerozhodol o nich bez návrhu ani do právoplatnosti rozsudku, je vylúčené, aby o nich rozhodol neskôr osobitným uznesením.

39. V nadväznosti na uvedené ďalej odvolací súd poznamenáva, že vzniknutú situáciu nemožno zhojiť tým, že s odstupom času (približne po deviatich rokoch) po tom, ako bolo vo veci vydané konečné rozhodnutie (prvoinštančný súd rozhodol tak, že zaviazal vydať žalobkyni časť nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. úz. V., zapísanej na LV č. XXXX, a to z parc. č. XX/X výmery XX m² tak, ako je

táto časť zameraná vo vytyčovacom náčrte, ktorý tvorí prílohu znaleckého posudku č. 2/2009 z 27. 02. 2009 v znení dodatku z 06. 11. 2009 v znení doplnenia z 04. 11. 2010, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej súd prvej inštancie konanie voči žalovanému 2/ 3/ a 4/ zastavil a zároveň uviedol, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti vo veci samej). O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k. 17C/133/2007-307 z 14. marca 2019, ktoré odvolací súd uznesením č. k. 5Co/64/2020-349 z 31. augusta 2020 zmenil tak, že vo výroku I. žalobkyni voči žalovanej 1/ nepriznal nárok na náhradu trov konania. Vo výroku II. žalobkyni voči žalovanému 2/ priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % a vo výroku III. žalovanej 1/ voči žalobkyni nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

40. V priebehu konania bolo nariadené znalecké dokazovanie na určenie hraníc nehnuteľností a vypracovanie geometrického plánu, s ktorým bolo spojené vyplatenie znalečného z rozpočtových prostriedkov súdu, ktoré neboli kryté zálohami zloženými strana sporu celkovo vo výške 1 142,10 eura. O znalečnom rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k. 17C/133/2007-139 z 17. mája 2010 ktorým bolo znalkyni Ing. D. Q. priznané znalečné za vypracovaný znalecký posudok č. 2/2009 vo výške 920,35 eura, pričom z rozpočtových prostriedkov súdu bola znalkyni vyplatená suma 865,25 eura. Ďalej uznesením č. k. 17C/133/2007-164 z 23. novembra 2010, bolo znalkyni D.. D. Q. priznané znalečné za doplnenie znaleckého posudku č. 2/2009 vo výške 270 eur a uznesením č. k. 17C/133/2007-215 z 25. júla 2021 bolo znalkyni priznané znalečné za znalecký posudok č. 2/2009, dodatok k znaleckému posudku 2/2009 a doplnenie znaleckého posudku 2/2009 - vytyčovací náčrt vo výške 78,88 eura, pričom z rozpočtových prostriedkov súdu bolo vyplatených znalkyni 6,85 eura. Znalečné bolo znalcovi vyplatené z rozpočtových prostriedkov súdu, t. j. z prostriedkov štátu. Následne napadnutým uznesením prvoinštančný súd rozhodol o trovách štátu, ktoré vznikli vyplatením znalečného znalkyni Ing. Q., ktoré súd prvej inštancie vynaložil trovy znalečného z rozpočtových prostriedkov, t. j. z prostriedkov štátu tak, že štátu priznal právo na náhradu trov konania štátu v rozsahu 100 % voči žalovanému 2/.

41. Odvolací súd poukazujúc na vyššie uvedené ako aj citované ustanovenia konštatuje, že súd prvej inštancie skutočne nedodrжал 30 dňovú procesnú lehotu na rozhodnutie o trovách konania, a teda aj o trovách štátu, ako to správne tvrdil odvolateľ, a to aj napriek tomu, že si súd prvej inštancie v rozsudku, ktorým rozhodol vo veci samej vymienil rozhodnúť o trovách konania po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý takúto procesnú lehotu neupravoval. Od 01. 01. 2012 bol Občiansky súdny poriadok novelizovaný zákonom č. 388/2011 Z. z. z 19. októbra 2011, ktorým prišlo k mene § 151 ods. 3 OSP, ktorým prišlo k zavedeniu 30 dňovej procesnej lehoty na rozhodnutie o trovách konania (a teda aj trovách štátu). Vychádzajúc z prechodného ustanovenia § 372u OSP vyplýva, že na konania začaté do 31. decembra 2011 sa použijú predpisy účinné od 1. januára 2012. S poukazom na uvedené je teda nepochybné, že súd prvej inštancie mal najneskôr v uznesení č. k. 17C/133/2007-201 z 22. marca 2012, ktorým rozhodoval o trovách konania rozhodnúť aj o trovách štátu, keďže v čase vydania uvedeného uznesenia už bol účinný § 151 ods. 3 OSP, ktorý upravoval povinnosť rozhodnúť o trovách konania najneskôr v lehote do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Keďže súd prvej inštancie nereflektoval na zmenu procesného predpisu - Občianskeho súdneho poriadku, potom nemožno dávať na ťarchu strany sporu a rozhodnúť o trovách štátu po deviatich rokoch od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Uvedené skutočnosti nepochybne preukazujú, že súd prvej inštancie celkom zjavne opomenul na skutočnosť, že o trovách štátu nebolo rozhodnuté. Avšak táto skutočnosť mu nezakladá právomoc rozhodnúť o nich samostatným uznesením tak, ako to urobil súd prvej inštancie, pretože predmetné konanie právoplatne skončilo. Uvedený právny záver súdu prvej inštancie je nesprávny, pretože odporuje platnej právnej úprave, resp. nemá oporu v zákone. Vzhľadom na to, že o trovách konania bolo právoplatne rozhodnuté, samostatným uznesením o nároku na náhradu trov štátu po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej by bol narušený princíp právnej istoty.

42. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu dospel odvolací súd k jednoznačnému záveru, že v danej veci neexistovali žiadne dôvody na to, aby súd prvej inštancie vydal napadnuté uznesenie, čo zároveň primálo odvolací súd, aby procesným postupom v zmysle § 389 ods. 1 písm. d/ CSP napadnuté uznesenie č. k. 17C/133/2017-367 z 8. februára 2021, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o trovách štátu, na náhradu ktorých zaviazal žalovaného 2/ zrušil.

43. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).